

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 131/11

Luxemburg, 1 decembrie 2011

Hotărârea în cauzele conexe C-446/09 Koninklijke Philips Electronics NV/Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, Far East Sourcing Ltd, Röhlig Hong Kong Ltd, Röhlig Belgium NV
și C-495/09 Nokia Corporation/Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs și International Trademark Association

Presă și informare

Curtea precizează condițiile privind reținerea de către autoritățile vamale din statele membre a unor mărfuri – imitații sau copii ale unor produse protejate în Uniune prin drepturi de proprietate intelectuală – care provin din state terțe

În cazul în care aceste mărfuri se află în antrepozit vamal sau în tranzit în Uniune, pot fi calificate „mărfuri contrafăcute» sau „mărfuri piratate” atunci când se dovedește că sunt destinate punerii în vânzare în Uniune

Cele două cauze privesc interpretarea reglementării Uniunii referitoare la comportamentul pe care trebuie să îl adopte autoritățile vamale atunci când se confruntă cu eventuale încălcări ale drepturilor de proprietate intelectuală prin intermediul unor mărfuri care provin din state terțe, aflate în tranzit extern și în antrepozit vamal pe teritoriul Uniunii. Aceste regimuri suspensive permit ca mărfurile necomunitare să nu fie supuse taxelor de import sau altor taxe și nici măsurilor de politică comercială.

Situația de fapt în cauza C-446/09

În 2002, autoritățile vamale belgiene au inspectat un transport (cu destinație neprecizată), aflat în antrepozit în portul Anvers (Belgia), de aparate de ras electrice provenite din Shanghai (China) și care semănau cu anumite modele de aparate de ras create de societatea Philips. Aceste modele sunt protejate prin înregistrări care conferă Philips un drept exclusiv de proprietate intelectuală în mai multe state, inclusiv în Belgia. Suspectând că era vorba despre „mărfuri piratate”, autoritățile vamale au procedat la reținerea acestora.

Philips a formulat, în fața Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Tribunalul de Primă Instanță din Anvers), o acțiune împotriva societăților Lucheng, Far East Sourcing și Röhlig, implicate în fabricarea, în comercializarea și în transportul acestor aparate de ras. Philips solicită în special constatarea faptului că întreprinderile menționate au adus atingere dreptului exclusiv pe care îl deține cu privire la aceste modele. Între altele, Philips solicită plata unor daune-interese și distrugerea mărfurilor reținute.

Situația de fapt în cauza C-495/09

În cursul lunii iulie 2008, autoritățile vamale din Regatul Unit (HM Revenue & Customs, denumite în continuare „HMRC”) au inspectat la aeroportul London Heathrow (Regatul Unit) un lot de mărfuri – telefoane mobile și accesorii – provenite din Hong Kong (China) și având destinația Columbia. Aceste mărfuri purtau un semn identic cu marca Nokia. Întrucât au bănuț că se aflau în prezența unor produse de imitație, HMRC au trimis mostre societății Nokia, care a confirmat că era vorba într-adevăr despre o imitație și a solicitat reținerea acestui transport.

Această cerere a fost refuzată de HMRC pentru motivul că mărfurile aflate în tranzit dintr-un stat terț către un alt stat terț nu pot fi asimilate cu „mărfurile contrafăcute” în sensul dreptului Uniunii și, prin urmare, nu pot fi reținute. Nokia a contestat această respingere a reținerii mărfurilor în fața instanțelor din Regatul Unit.

Prin întrebările preliminare formulate, Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen și Court of Appeal (England & Wales), Civil Division, solicită Curții de Justiție să stabilească dacă mărfurile provenite dintr-un stat terț, aflate în tranzit sau stocate într-un antrepozit vamal pe teritoriul Uniunii, pot fi calificate „mărfuri contrafăcute” sau „mărfuri piratate”, în sensul dreptului Uniunii, pentru simplul motiv că sunt introduse pe teritoriul vamal al Uniunii, fără să fie comercializate pe acest teritoriu.

În hotărârea pronunțată astăzi, Curtea analizează în primul rând condițiile privind reținerea provizorie a mărfurilor plasate sub un regim suspensiv. Aceasta amintește că mărfurile provenite din state terțe plasate sub un regim vamal suspensiv nu pot să aducă atingere, numai pentru motivul plasării respective, drepturilor de proprietate intelectuală aplicabile în Uniune. În schimb, **poate exista o încălcare a drepturilor menționate atunci când, în cursul plasării sub un regim suspensiv pe teritoriul vamal al Uniunii sau chiar înainte de a ajunge pe acest teritoriu, mărfurile provenite din state terțe fac obiectul unui act comercial îndreptat spre consumatorii din Uniune, cum ar fi vânzarea, oferirea spre vânzare sau publicitatea.**

Pe lângă existența unui asemenea act comercial, există și alte circumstanțe care pot determina reținerea provizorie de către autoritățile vamale din statele membre. Astfel, **autoritatea vamală care a constatat prezența în antrepozit sau în tranzit a unor mărfuri care imită sau copiază un produs protejat în Uniune printr-un drept de proprietate intelectuală poate interveni în mod legal atunci când dispune de indicii potrivit cărora unul sau mai mulți dintre operatorii implicați în fabricarea, expedierea sau distribuirea mărfurilor, cu toate că nu au început încă să direcționeze mărfurile respective spre consumatorii din Uniune, sunt pe punctul de a face acest lucru sau disimulează intențiile lor comerciale.**

Pot constitui astfel de indicii în special faptul că destinația mărfurilor nu este declarată atunci când regimul suspensiv solicitat impune o astfel de declarație, lipsa informațiilor precise sau fiabile cu privire la identitatea sau la adresa producătorului ori a expeditorului mărfurilor, lipsa cooperării cu autoritățile vamale sau descoperirea unor documente ori a unei corespondențe privind mărfurile în cauză care sugerează că este posibil să se producă o deturnare a acestora spre consumatorii din Uniune. **O asemenea suspiciune trebuie să rezulte, în toate cazurile, din împrejurările specifice ale fiecărei spețe.**

În al doilea rând, Curtea precizează elementele de care trebuie să dispună autoritățile competente pentru a verifica dacă mărfurile deja reținute aduc atingere drepturilor de proprietate intelectuală aplicabile în Uniune. Astfel, Curtea consideră că mărfurile în privința cărora **nu s-a dovedit, după examinarea pe fond, că ar fi destinate punerii în vânzare în Uniune, nu pot fi calificate drept „mărfuri contrafăcute” și „mărfuri piratate”.**

Anumite elemente permit dovedirea faptului că a fost adusă o asemenea atingere, și anume, în special: existența unei vânzări a mărfurilor unui client din Uniune, existența unei oferte de vânzare ori a unei publicități adresate consumatorilor din Uniune sau existența unor documente ori a unei corespondențe privind mărfurile în cauză care să demonstreze că este avută în vedere deturnarea acestora spre consumatorii din Uniune.

În sfârșit, precizează Curtea, în lipsa unei dovezi în sensul că s-a adus atingere unui drept de proprietate intelectuală, mărfurile plasate sub un regim suspensiv în Uniune pot să fie reținute, dacă este cazul, în alte situații reglementate de Codul vamal al Uniunii, cum ar fi situația în care mărfurile în cauză prezintă un risc pentru sănătate și siguranță.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Instanța națională are obligația de a soluționa cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Textul integral al hotărârii (cauzele conexe [C-446/09](#) și [C-495/09](#)) se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici ☎ (+352) 4303 3720